

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل عوامل موثر بر تربیت سیاسی شهروندان (نمونه موردی شهر شیراز)

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 13، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

عبدالمطلب عبدالله - دانشیار گروه معارف اسلامی دانشگاه علامه طباطبایی

ملیحه زارع - کارشناس ارشد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

تربیت سیاسی در ادبیات علوم سیاسی و علوم تربیت، کاری است بکر و نو که به لحاظ ماهیت از منظرهای مختلف قابل طرح و توجه است. تبیین مفهوم تربیت سیاسی، بدون توجه به مبانی و اصول و روش های بنیادین آن در اندیشه اسلامی، ممکن است ما را به هدف اصلی و غایی رهنمون نسازد. از این رو، مقاله حاضر به تبیین مبانی، اصول و اهداف روش های تربیت سیاسی با رویکرد دینی پرداخته است. هدف از این پژوهش تعیین عوامل موثر بر تربیت سیاسی از دیدگاه شهروندان شیراز است. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی تحلیلی و بخش اصلی از طریق پیمایش با استفاده از ابزار پرسشنامه به دست آمده است. نمونه آماری 321 نفر از شهروندان بالای هجده سال منطقه یک شیراز بوده اند. پایایی ابزار سنجش برپایه ضریب آلفای کرونباخ 0/74 بوده است. در این پژوهش تأثیر چند عامل به عنوان متغیرهای مستقل بر تربیت سیاسی (متغیر وابسته) بررسی شده است. هدف این پژوهش میزان اثربخشی هر یک از عوامل موثر بر تربیت سیاسی شهروندان از دید خود پاسخ دهندگان است. در این تحقیق، از پاسخگویان سوال شده که کدام یک از عوامل بیشترین تأثیر را بر تربیت سیاسی شما داشته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که مهم ترین عاملی که از دید پاسخ دهندگان در تربیت سیاسی بیشترین تأثیر را دارد عبارتند از: در درجه اول رسانه ها با مقدار معیار آزمون T استودنت 12/70 و پس از خصلت های فردی با میانگین 11/72 بوده است. دولت با مقدار 6/71، اسلام با مقدار 4/95 مراکز علمی با مقدار 4/88 در مراحل بعدی قرار دارند. دو شاخص اجتماع با مقدار 0/70 و وضعیت اجتماعی و اقتصادی با مقدار 0/46 در تربیت سیاسی تأثیری نداشته اند.

کلمات کلیدی:

سیاست، تربیت سیاسی، نظام سیاسی، دانش سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832977>

